

Vecrīgā deg Okupācijas muzeja ēka

Foto: Edijs Pālenš/LETA.

15. aprīlī priekšpusdienā bija aizdedzies Okupācijas muzeja ēkas jumts, liesmas ugunsdzēsējiem izdevies ierobežot. Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests vēsta, ka ugunsgrēks ierobežots nepilnas stundas laikā. Zināms, ka 15 kvadrātmetru platībā degušas bēniņu koka konstrukcijas un ārsiena.

Ugunsdzēsēji no autopacelēja lēja ūdeni uz Okupācijas muzeja ēkas jumta, kā arī lauza jumta metāla konstrukcijas. Kamēr jumta konstrukcijas nebija atlauztas, bija redzami vienīgi dūmi, bet pēc atlaušanas parādījās arī atklāta liesma. Vēlāk liesmas izdevās nodzēst un noplaka arī dūmi.

Okupācijas muzeja pārstāve Līga Strazda pastāstīja, ka muzeja namā kopš pārvākšanās uz pagaidu mītnes vietu Raiņa bulvārī 7 nekas no muzeja krā-

jumiem neglabājas, ēkā arī neatrodas cilvēki. Tiesa, šajā ēkā aizvien atrodies atsevišķas detaļas no pamatekspozīcijas. [...]

diens.lv

Policija sākusī kriminālprocesu saistībā ar ugunsgrēku Okupācijas muzejā

Saistībā ar ugunsgrēku Okupācijas muzejā ir sākusī kriminālprocess pēc Krimināllikuma XVIII. nodaļas - par noziedzīgu nodarījumu pret īpašumu. Tāpat noteiktas ekspertīzes, lai noskaidrotu ugunsgrēka izcelšanās iemeslus.

Kā uguns varēja nonākt ēkas ārsienā, ēkas īpašnieka - "Valsts nekustamie īpašumi" - pārstāvis Arnis Blodons saka: "Man tas ir tikpat liels brīnums kā jums". Viņš noliedz, ka ēkā būtu notikuši kādi darbi.

Okupācijas muzeja biedrības

valdes priekšsēdētājs Valters Nollendorfs sacīja, ka elektroinstalācijas nevarētu būt pie vainas, jo elektrība ēkai ir atslēgta. Arī nekādi darbi ēkā nenotika, jo muzejs visu ziemu bija slēgts un pirms neilga laika nolemts muzeja ēku neatvērt arī vasarā, kā tas darīts iepriekš.

Labā ziņa, ka muzeja dārgumus ugunsgrēks neskāra, tikai ēku pašu, taču, glābjot ēku, glābējiem nācās atlauzt vairākas vēsturiskās melnās kapara apšuvuma plāksnes. Okupācijas muzeja pārstāve Līga Strazda teic - tagad jautājums par ēkas rekonstrukciju būs daudz aktuālāks nekā līdz šim un nepieciešams pēc iespējas ātrā risinājums.

Arī Nollendorfs atzina, ka neatjaunojamais zaudējums ir vara plāksnes, kas norautas, lai apdzestu liesmas. Tās bija autentiskās plāksnes, un tās vairs nevar atjaunot tādā veidā, kā tās bija, turklāt arī rekonstrukcijas projekts paredzēja saglabāt plāksnes tādas, kādas tās ir. Viņš atzina, ka var jau atrast līdzīgas plāksnes, kuras var lietot, bet "šīs ir lielākais zaudējums". Tagad ēka vairs neizskatās kā agrāk, un, ja to "pielāpīs", kā ēka izskatīsies, nezinām.

Nākamās nedēļas sākumā izvērtēs Okupācijas muzejam radušos zaudējumus un nepieciešamo remontu. [...]

apollo.lv, lsm.lv

Plēsnieks kļūst par Eiropas čempionu svarcelšanā

Latvijas labākais svarcēlājs Artūrs Plēsnieks 16. aprīlī Norvēģijā aizraujošā cīņā ar konkurentiem izcīnīja Eiropas čempiona titulu.

Plēsnieks svara kategorijā līdz 105 kilogramiem sacensību sākumā bija viena soļa attālumā, lai paliktu bez rezultāta, tomēr raušanā viņš tika pie rezultāta pēdējā mēģinājumā, bet grūšanā palika nepārspēts, izcīnot arī uzvaru summā.

Pērnā pasaules čempionātā bronzas medaļu ieguvisais Lat-

vijas svarcēlājs raušanā pacēla 177 kilogramus, bet grūšanā viņš tika galā ar 226 kilogramu smagu stieni, kas summā viņam deva 403 kilogramus. Grūšanā Plēsnieks atkārtoja valsts rekordu, ko sasniedza pērnā pasaules čempionātā.

Tikpat summā pacēla arī polis Arkadiušs Mihaļskis, taču tā kā viņš bija par 600 gramiem smagāks nekā latvietis, tad zelta medaļu ieguva Plēsnieks. [...]

LETA

JAUNĀKIE PIEŠĶIRTIE VALSTS APBALVOJUMI

Ordeņu kapituls 2016. gada 7. aprīlī nolēma par nopelniem Latvijas valsts labā piešķirt Triju Zvaigžņu ordeņa II šķiru: diriģentam Andrim Nelsonam un komponistam un pianistam Raimondam Paulam.

president.lv

MANS GADS LATVIJĀ

Ieva Daenke DV namā stāsta,
16. 4. 2016.g.

Arvien vairāk ārpus Latvijas dzimuši jaunieši, latviskās ģimenēs auguši, grib paši redzēt to teiksmaino zemi, par kuru stāsta vecāki un vecvecāki. Dažs aizbrauc uz pāris nedēļām, bet ir tādi, kuriem ar to nepietiek; gadās atrast darbu (vai bagātus radus!), un nākamo mūža gadu var pavadīt senču zemē.

Trīsdesmit pieci interesenti noklausījās, kā Adelaides universitātes otrā gada studentes Ievas Daenkes nejauša satikšanās ar Kārlī Grosu izrādījās liktenīga: vārds pa vārdam, tika piedāvāta un pieņemta darba iespēja, un jau pēc pāris nedēļām Ieva aizceļoja no svelmainās Austrālijas uz sniegotu Latviju. Vesels gads deva viņai iespēju redzēt Latvijas skaistumu visos ekstrēmos gada lai-

kos, kādus šai zemē nenākas piedzīvot. Miera ielas sešstāvu nama bēniņos dzīvodama, Ieva priecājās par plašo Rīgas skatu un skaistajiem saullēkšiem un rietiem. Katru dienu, visādos laika apstākļos, Ieva brauca ar riteni uz RTU Ķīpsalā.

Darbs Rīgas Techniskās Universitātes ķīmijas fakultātē kā biomateriālu laborantei nebija grūts, toties ļoti interesants; tas deva iespēju organizēt dažādas akadēmiskas konferences un novērot pētniecisko darbu, kas saistās ar biomateriālu pētīšanu. Pētnieki bija no dažādām zemēm, pat kāds zinātnieks no Turcijas un cits no Francijas, tādēļ darbā Ieva runāja angļiski, bet ārpus darba viņa izmantoja katru iespēju, mācoties latviešu valodu, pat formālajās stundās.

Kā Adelaides tautas deju grupas Auseklītis vadītāja, Ieva iesaistījās tautas deju grupā, Dar-

dedze, kas darbojās Kultūras un tautas mākslas centra Rītums paspārnē. Latvijā tautas dejas ir nopietna lieta, un pastāv grupas dažādās veiksme pakāpēs. Mēģinājumi notiek divas reizes nedēļā, katru reizi trīs stundas. Tas prasa nopietnu piepūli un lielu pašreizējību (to pašu stāstīja gada sākumā Ints Teterovskis par korī dziedāšanu—ja neesi gatavs dziedot korim gandrīz vai visu savu brīvo laiku, tad, vienalga, cik laba Tev balss, nemaz nepūlies pieteikties!). Dejo jauni un veci, un notiek sīvas sacensības. Nav brīnums, ka Latvijā Dziesmu un deju svētki ir tik aizkustinošs un kvalitatīvs priekšnesums. Rītuma paspārnē Ieva iestājās arī audēju grupā un uz lielajām stellēm noauda skaistu sienas segu. Viņa gan saka, ka tas būšot liels spilvens. Interesants pavediens bija latvisko ēdienu gatavošanas mācība,

Foto: LETA.

kopā ar valodas apgūšanu.

Gada tecējumā, Ievai bija laiks arī apceļot Latviju un redzēt to visos gada laikos. Viņa jūsmoja par Rundāles pils skaisto rožu dārzu un grezno arhitektūru, par Ķemeru Dabas aizsardzības parku, par Lielvārdi un Siguldu. Visur redzama ne tikai skaistā daba, bet arī latviešu kultūras pēdas daudzajos muzejos un

parkos. Neaizmirstams pārdzīvojums bija Rēzeknē piedzīvotie Jāņi.

Kā dabisku turpinājumu stāstam par Latviju, Ilga Vēvere pasniedza vēsturisku pārskatu par Ķemeriem; kā tur dibinājās kūrorts un kāds liktenis to ir piemeklējis laika griežos. Diemžēl no kādreiz glauņā (*Turpinājums 2. lpp.*)